

Yhteystiedot:
Shauna Schuda
PR-johtaja
630-468-7075

Shauna.Schuda@LionsClubs.org

JULKAISTAVAKSI VÄLITTÖMÄSTI

Brasilialainen oppilas Adriene Mirelly da Silva voittanut Lions Internationalin toimivuoden 2025–2026 Rauhanesseekilpailun pääpalkinnon

(Oak Brook, Ill.) — Adriene Mirelly da Silva, 13-vuotias oppilas Palmaresista, Brasiliasta, on nimetty [Lionien kansainvälisen Rauhanesseekilpailun](#) pääpalkinnon voittajaksi toimivuonna 2025-2026. Kilpailua sponsoroi Palmares -lionsklubi.

Lions Internationalin Rauhanesseekilpailu kannustaa 11–13-vuotiaita näkövammaisia nuoria jakamaan näkemyksiään rauhasta kirjoittamisen kautta. Tämän vuoden teema, ”Yhdessä olemme enemmän”, inspiroi tuhansia oppilaita maailmanlaajuisesti pohtimaan yhtenäisyyttä, empatiaa ja ihmisten välistä yhteyttä.

Da Silvan essee valittiin kansainvälisen pääpalkinnon voittajaksi sen voimakkaan viestin ansiosta: rauha alkaa myötätunnosta ja ymmärryksestä. Hän kirjoitti siitä, kuinka hänen kokemuksensa heikkonäköisenä on muovannut hänen uskoaan siihen, että todellinen yhtenäisyys syntyy, kun katsomme ulkokuoren taakse.

”Viesti, jonka haluan välittää, on se, että rauha alkaa meistä jokaisesta, kun opimme näkemään ihmisten ulkokuoren taakse”, sanoi de Silva, Escola Municipal de Santa Luiza -koulun seitsemännen luokan oppilas. ”Vaikka minulla on heikko näkö, opin, että tärkeintä ei ole se, mitä silmät näkevät, vaan se, mitä sydän tuntee.”

A.P. Singh, Lions Clubs Internationalin presidentti, onnitteli da Silvaa hänen saavutuksestaan ja kiitti hänen esseensä voimakasta sanomaa.

”Adrienen sanat muistuttavat meitä siitä, että rauha alkaa empatiasta ja ymmärryksestä”, Singh sanoi. Rauha-aiheisen esseekilpailun kaltaisten ohjelmien kautta lionit kannustavat nuoria ympäri maailmaa pohtimaan, miten myötätunto ja kunnioitus voivat muuttaa ympäröivää maailmaamme ja luoda rauhallisemman tulevaisuuden kaikille.

Da Silva sanoi toivovansa, että hänen tarinansa inspiroi muita näkövammaisia nuoria uskomaan itseensä ja tavoittelemaan unelmiaan. Kirjoittamisen lisäksi de Silva nauttii lukemisesta, matkustamisesta ja laulamisesta kirkkokuorossa, ja hänen tavoitteenaan on jonain päivänä tulla lastenlääkäriksi tai eläinlääkäriksi.

Lions Internationalin Rauhanesseekilpailu on avoinna 11–13-vuotiaille näkövammaisille nuorille ja kutsuu heitä jakamaan näkemyksiään rauhasta kirjoittamisen kautta.

Pääpalkinnon voittajana toimivuonna 2025–2026 da Silva saa:

- 5000 Yhdysvaltain dollarin rahapalkinnon
- Kaiverretun palkinnon
- Matka erityiseen palkintojenjakotilaisuuteen kahden perheenjäsenen kanssa

Lions Internationalin kansainvälinen Rauhanesseekilpailu

Lions Internationalin Rauhanesseekilpailu on kansainvälinen kirjoituskilpailu 11–13-vuotiaille näkövammaisille nuorille. Ohjelma edistää rauhaa, osallisuutta ja globaalia ymmärrystä kannustamalla nuoria ilmaisemaan ajatuksiaan luovan kirjoittamisen avulla.

Lionsklubit ympäri maailmaa sponsoroivat Rauhanesseekilpailua paikallisesti ja lähettävät voittajatyöt eteenpäin piirin, moninkertaispiirin ja kansainvälisen tason arvioitaviksi.

Lions International

Lions International edustaa Lions Clubs Internationalia ja Lions Clubs International Foundation -säätiötä. Lionit ottavat vastaan joitakin suurimpia yhteisöjemme ja maailman kohtaamia haasteita, palvelemalla 1,4 miljoonan jäsenen voimalla 50 000 klubissa, sekä apurahoja myöntävän säätiömme tuella. Parannamme terveyttä ja hyvinvointia, vahvistamme yhteisöjä ja tuemme apua tarvitsevia, paikallisesti ja maailmanlaajuisesti. Lions Internationalissa me palvelemme apua tarvitsevaa maailmaa.

Lue lisätietoja verkkosivulla lionsclubs.org.

**2025-2026 Lions Internationalin Rauhanesseekilpailun pääpalkinnon voittaja
Adriene Mirelly da Silva, 13 vuotta
"Yhdessä olemme enemmän: Totuus ulkokuoren takana"**

Useimmat ihmiset oppivat maailmasta valon ja värien kautta. He näkevät rajoja, ihonvärin eroja, ja viivoja, jotka erottavat "meidät" "muista". Minäkin näen valon, mutta se saavuttaa minut lempeästi, ilman terävyyttä, joka luo suodattimia ja kategorioita. Synnyin heikkonäköisenä, ja se opetti minulle, että rauha ei ala näkemisestä, vaan vapaaehtoisesta "sokeudesta" muiden ihmisten tuomitsemisessa.

Teema "Yhdessä olemme enemmän" vaatii meitä katsomaan sisäänpäin. Maailman epäharmonia, sodat ja syrjäytyminen eivät ole sattumia. Ne ovat seurausta visuaalisen maailman virheellisestä tulkinnasta. Yhteiskunnassa opetetaan arvostamaan sitä, mikä on suurta, korkeaa, kaunista tai peilikuvan kaltaista. Ja kaikki, mikä ei sovi tähän kuvaan, usein torjutaan, sitä pelätään tai se vaiennetaan. Minulle ihmiset paljastuvat

jostakin henkilökohtaisemmasta. He ovat heidän askeltensa värinää jalkakäytävällä, hengityksen muuttumista ennen kysymystä, heidän jakamansa hiljaisuuden laatua. Ihosi väri on epäselvä, mutta sielusi väri, jonka paljastaa sen, miten kohtelet heikommassa asemassa olevia tai miten käytät sanojasi, on täysin selkeä. Kokemukseni mukaan ainoa asia, joka todella erottaa ihmiset toisistaan, on mielen ja sydämen välinen etäisyys.

Tässä maailmankaikkeudessa me kaikki olemme samaa kosmista materiaalia. Atomi, josta käteni koostuu, on sama, joka muodostaa vuoren, ja sama, joka asuu maapallon toisella puolella elävän ihmisen sydämessä. Olemme siis muodostelma, mutta pukeudumme erilaisiin pakkauksiin. Kun takerrumme pakkaukseen – näkyvään ja pinnalliseen – rikomme yhtenäisyyden.

”Yhdessä olemme enemmän” -ajattelu ei tarkoita, että meidän on oltava kaikesta samaa mieltä tai että meidän on pyyhittävä pois identiteettimme. Päinvastoin. Todellinen yhtenäisyys on radikaalia hyväksyntää. Se tarkoittaa, että arvostan erilaisuuttasi, koska se täydentää omaa epätäydellistä maailmankuvaani. Se tarkoittaa, että sinun ilosi on jollain tavalla minun iloni, ja sinun tuskasi on särö oman turvallisuuteni perustassa. Jos voisimme hetkeksi yhdessä sulkea silmämme, emme näkisi, kenellä on enemmän tai vähemmän, kuka on vahva tai heikko, kuka on täältä tai tuolta. Tuntisimme vain yhteisen kiireellisyyden tunteen elää, rakastaa ja suojella ainoaa kotiamme. Tuntisimme näkymättömän langan, jonka näkemiseen ei tarvita valoa.

Rauha ei ole kaukainen päämäärä, vaan yhtenäisyytemme paljastuminen. Se on hetki, jolloin ihmiskunta viimein tunnustaa totuuden ulkokuoren takana: olemme enemmän kuin näkyvien osiemme summa. Olemme yksi ainutlaatuinen keho, joka sykkii yhdessä pimeydessä, janoten valoa, mutta jo syvimmän olemuksemme kautta yhteydessä. Ja tämän totuuden olen oppinut näkemään ilman silmiäni apua.